

Conferència Fòrum Europa – Tribuna Catalunya
L'hora de l'àrea metropolitana

23 de maig de 2013

L'hora de l'àrea metropolitana

Gràcies, Josep Lluís. Mentre sentia les teves paraules recordava la teva intervenció en aquesta mateixa sala ara fa un mes just.

Amb un discurs entenedor, directe i clar vas dibuixar un escenari de sortida de la crisi de consens i il·lusionador. Això sí, amb una premissa: cal treballar dur, sense distraccions.

Ens vas desvetllar també la teva fórmula: treball, talent i tenacitat, les tres tes que tu mateix vas dibuixar com la clau per créixer i consolidar-se. Una metodologia que has aplicat amb èxit per fer gran la teva empresa, la Fira i molts dels reptes que t'has proposat.

I deixeu-me aprofitar aquesta tribuna per fer un petit homenatge a un grup d'empresaris d'aquest país, com en Josep Lluís Bonet o en Miquel Valls, per la seva contribució al país. Crec que és imprescindible que reconeguem la seva aportació a l'economia real i no especulativa. Amb esforç i visió estratègica han contribuït de forma decisiva al desenvolupament de Catalunya.

Fira de Barcelona és un dels grans actius de desenvolupament econòmic i de futur de Catalunya —i de L'Hospitalet. I ho és gràcies a la gestió que (Josep Lluís Bonet i el seu equip) fan amb intel·ligència, esforç i talent.

Bon dia a tots i a totes

President Montilla, President de la Cambra, alcaldes, alcaldesses, rector, amic Pere Navarro, regidors i a tots els representants del món econòmic, social i cultural.

Gràcies per ser avui aquí.

Vull agrair a Nueva Economía Fórum-Tribuna Catalunya i al seu president, José Luís Rodríguez, la nova oportunitat de poder-me dirigir a tots vostès en aquest espai de debat i reflexió igual que vaig tenir l'oportunitat de fer-ho ara fa dos anys. En aquell moment vaig parlar a bastament de la crisi; per desgràcia, el dibuix que vaig fer en aquell moment continua sent plenament vigent.

Fa uns anys les associacions de veïns de Ciutat Vella van llançar una campanya que va mostrar amb força una realitat que a vegades queda amagada, que no es veu.

El lema de la campanya, "Aquí hi ha gana".

I, 20 anys després, per desgràcia, haig d'afirmar amb rotunditat, senyores i senyors, aquí hi ha gana.

No en sentit metafòric, en sentit real. No són casos aïllats.

El passat mes de febrer, Entitats Catalanes d'Acció Social en l'informe *Insocat* ens van explicar com la pobresa a Catalunya guanya terreny i ja hi ha cinc vegades més pobres severs el 2013 que el 2008.

Les xifres parlen per si soles: el 60 % de les llars passen dificultats per arribar a final de mes i la taxa de risc de pobresa creix, sobretot entre els menors de 16 anys. S'apliquen polítiques equivocades, l'austeritat a què Europa ens condemna fa augmentar la pobresa. Rigor en la gestió, *sí; austericidi, no*.

L'any 2.000 es va celebrar una important cimera mundial. Els caps d'Estat de tot el món reunits a Nova York van aprovar per unanimitat els objectius de desenvolupament humà per al 2015. Són els coneguts com a Objectius del Mil·lenni. El primer dels 8 compromisos de la declaració era eradicar la fam al món.

I arribarà el 2015 i la vella i benestant Europa s'haurà allunyat com no ho feia des de la Segona Guerra Mundial dels Objectius del Mil·lenni. A Europa, al seu territori i per a la seva vergonya s'incrementarà la fam.

No ho podem permetre!!!, hem de dir prou!!! i per fer-ho necessitem instruments forts amb capacitat d'incidència a Europa. Necessitem una àrea metropolitana forta fruit de la suma de tots els municipis que la conformem, que sigui capaç d'articular propostes conjuntes, que sigui capaç de ser referent econòmic i social al Sud d'Europa.

Els nostres ciutadans pateixen la crisi. Els alcaldes ho sabem, Antoni Poveda, a Sant Joan Despí; Joaquim Balsera, a Gavà; Carme Garcia, a Rubí, Pilar Díaz a Esplugues, Jordi Ballart, a Terrassa, jo a L'Hospitalet o aquí, a la mateixa ciutat de Barcelona ens trobem cada dia als carrers de les nostres ciutats i dels seus barris molts ciutadans preocupats.

La seva preocupació ja no és si fem un nou equipament o si asfaltem aquell carrer...; la seva preocupació és la feina, la salut o l'escola dels més petits. Necessitem solucions d'urgència per avui, no per demà.

I a L'Hospitalet gestionem aquesta realitat, gestionem el present, amb polítiques encaminades a no deixar ningú pel camí per culpa de la crisi.

Ho fem perquè tenim un pacte de govern estable, una economia sanejada (malgrat els impagaments d'altres administracions), i un pla d'actuació municipal realista per al mandat.

Ho fem perquè arribem a acords:

La setmana passada vaig presentar un pla integral per l'habitatge 2013-2015. Un pla que preveu 15 mesures destinades a pal·liar el drama social de l'habitatge, un programa que cerca solucions reals per a persones desnonades, per a propietaris i per a comunitats. Hem arribat a acords amb les plataformes de desnonats, hem arribat a acords amb les 3 entitats financeres amb més habitatges buits a la nostra ciutat, hem arribat a acords amb les entitats veïnals de la ciutat.

Fa uns dies també vam tancar un important acord per a l'ocupació a L'Hospitalet, en presència dels secretaris generals d'UGT i Comissions Obreres, amb el president de l'Associació d'empresaris de la ciutat, Manel Rosillo, i la Cambra de Comerç. Vam tenir la nostra cimera social amb acords concrets.

La política és prioritzar, la política és donar solucions als problemes reals, la política ha de marcar camins reals a curt, mitjà i llarg termini. Camins de consens i pacte, no de trencament. Perquè ara més que mai és imprescindible generar camins realistes de suma i de consens per garantir que ningú no es quedi pel camí, per garantir el futur.

No s'hi val a parlar de quimeres idealistes o de convocar cimeres buides de contingut i no gestionar el present. Un líder polític ha de saber fer dues coses alhora. (Les dones ho sabem, això.) I tal com diuen els americans, un president ha de saber caminar i mastegar xiclet.

El que no podem fer tampoc és gestionar el present sense marcar horitzons de futur i desenvolupament estratègic realistes. Seria posar pedaços, no solucions definitives.

En moments de crisi, la lògica i la pràctica m'han demostrat que cal cercar sinergies en tots els àmbits per avançar de forma positiva i amb optimisme i superar les dificultats individuals i col·lectives.

I crec que en l'actual context de crisi, el paper de l'àrea metropolitana de Barcelona és fonamental per a Catalunya. Els municipis que formem part del major nucli de concentració humana, econòmica i cultural del país, tenim una responsabilitat envers el seu desenvolupament i èxit. Hem d'exercir el lideratge que el moment ens requereix i només ho podem aconseguir amb una estratègia col·lectiva i de suma.

Cadascun dels municipis de l'àrea metropolitana hem de ser capaços de respondre a dues preguntes: Què aportem nosaltres al conjunt? I què necessitem de la resta per ser excel·lents en la nostra aportació?

A L'Hospitalet ens hem posat en marxa per respondre a aquestes dues preguntes. Al gener vam començar un procés de debat i reflexió col·lectiu sobre el que ha de ser el futur de la ciutat. Hem iniciat la tercera gran transformació de L'Hospitalet

Volem passar de les transformacions urbanístiques que es van fer els anys 80 i 90 a una transformació econòmica i cultural.

Hem apostat col·lectivament, mitjançant el procés de definició estratègica L'Hospitalet *on*, per aprofitar aquests moments de dificultats per cercar oportunitats de futur. La unió i la suma ens fan sentir segurs i confiats.

Sabem que el desenvolupament econòmic, social i cultural de L'Hospitalet no el podem fer sols, necessitem l'àrea metropolitana per créixer. I l'àrea metropolitana ens necessita també a nosaltres per tenir futur.

I què pot aportar L'Hospitalet a l'Àrea metropolitana i a Catalunya?

La primera constatació en l'anàlisi és que L'Hospitalet aporta centralitat i credibilitat. Credibilitat perquè hem fet realitat els nostres projectes estratègics, i centralitat perquè hem esdevingut la seu d'equipaments principals a Catalunya: la Fira, la Ciutat de la Justícia, el pol sanitari de l'Hospital de Bellvitge, l'ICO, l'IDIBELL o la facultat de medicina de la UB.

L'Hospitalet aporta també sòl estratègic en clau de competitivitat econòmica, no només a l'eix de la Granvia, sinó també al centre de la ciutat, a la carretera del mig o a la Torrassa, i al nord, a la zona de Can Rigal, al costat del camp del Barça, del campus universitari i del centre de negocis de la Diagonal.

De fet, gairebé un terç del terme municipal de L'Hospitalet es pot classificar com a terreny estratègic en clau de competitivitat. A més, una part d'aquest és terreny industrial molt ben connectat i amb un preu altament competitiu.

Una de les claus de la vàlua econòmica de la ciutat és la seva ubicació entre el port i l'aeroport. A aquesta ubicació s'hi afegeix un altre factor clau de competitivitat: la facilitat per a l'aterratge de les empreses. A L'Hospitalet, si ho podem fer fàcil, no ho compliquem.

Alguns de vosaltres m'heu sentit en algunes ocasions parlar d'un factor que per mi és clau en l'aportació de L'Hospitalet a l'àrea metropolitana i del qual em sento especialment orgullosa. És una forma de fer, és el que nosaltres denominem "Model L'Hospitalet".

Un model de desenvolupament econòmic, social i cultural basat en els principis de:

- La col·laboració en l'àmbit metropolità
- L'equilibri territorial i social, amb una especial incidència en el desenvolupament educatiu i cultural.
- La redistribució interna de riquesa, entre allà on es genera economia i on viuen les persones.
- La creació de nous nínxols d'ocupació
- La col·laboració publico-privada.
- El lideratge municipal
- La participació ciutadana.
- La concepció de l'espai públic com a element de cohesió i d'integració.

A més, L'Hospitalet pot aportar a l'àrea metropolitana especialització estratègica d'una manera semblant com ho ha fet Brooklyn amb Nova York.

Treballem per ser més competitius en el turisme i pel comerç amb personalitat pròpia. En Josep Lluís Bonet fa un mes deia que Catalunya pot ser el líder del sector alimentari al món. Coincideixo amb ell en el fet que Catalunya és el millor lloc del món per menjar i beure.

Amb el nostre il·lustre hospitalenc Ferran Adrià treballem en projectes per donar a conèixer la nostra cuina de l'autenticitat a les 250.000 persones que s'allotgen cada any als nostres hotels i als milions de persones que ho fan a l'àrea metropolitana. Tenim molt per explorar en turisme de negocis aprofitant el nostre potencial arquitectònic i gastronòmic.

Volem contribuir en l'economia verda i de l'eficiència energètica, apropant-nos a l'objectiu de fer a L'Hospitalet una veritable *smart social city*, però som conscients que aquest repte només és factible des d'un vessant més ampli, més enllà del nostre terme municipal. Per això proposarem a l'àrea metropolitana l'impuls d'un programa de rehabilitació d'habitatges per incidir en la seva eficiència energètica. Generarà ocupació i ajudarà a millorar el planeta.

En el camp de la creativitat i la cultura aspirem a convertint-nos en el laboratori per a la innovació i l'experimentació de la cultura a Catalunya.

Treballem per créixer en l'àmbit esportiu.

En el camp biosanitari, a Bellvitge tenim amb molta seguretat la zona de Catalunya que concentra major potencial en el sector sanitari.

És un eix estratègic de creixement que compta amb instituts de recerca universitària referents mundials com l'IDIBELL, hospitals de referència com el de Bellvitge o el Duran i Reynals i el Campus d'Excel·lència Internacional de la Universitat de Barcelona especialitzat en salut. A més, disposem de sòl perquè s'hi instal·lin noves activitats que converteixin aquesta zona en un clúster de recerca sanitària capdavanter al món.

Aquests són els actius que la ciutat posa a disposició de l'àrea metropolitana. Però per tirar endavant el nostre projecte ens fa falta no només Barcelona sinó aliances amb tothom. Crec que Barcelona s'ha quedat petita per a la mateixa Barcelona.

Ara necessita L'Hospitalet, com L'Hospitalet necessita Barcelona i tots dos necessitem una àrea metropolitana coordinada per esdevenir un gran motor econòmic ben greixat.

Ara no és l'època de competir entre nosaltres, entre ciutats veïnes. El nostre competidor no és Esplugues, ni Terrassa, ni molt menys la marca Barcelona, de la qual L'Hospitalet formem part. Els nostres rivals són els mercats estrangers.

En el terreny de joc econòmic juguem tots i totes en el mateix equip, cadascú amb les seves característiques i senyes d'identitat pròpies, les quals és important de mantenir, però amb l'objectiu comú de guanyar competitivitat econòmica en els mercats internacionals.

Crear sinergies i sumar en un projecte comú ens farà més competitius. Un informe de fa un parell de mesos de la Cambra de Comerç de Barcelona deia que el 20 % de les empreses de L'Hospitalet són exportadores. Aquesta xifra està 5 punts per sobre de la mitjana catalana. El mercat internacional és el factor clau per sortir de la crisi i crear ocupació i més ara que són precisament aquestes empreses i les pimes les que tenen més capacitat de crear ocupació.

Hem de treballar plegats perquè tothom tingui el seu espai per ser complementaris a l'oferta del nostre entorn. Cap projecte individual no té futur si no és fa amb una visió compartida amb Barcelona i l'àrea metropolitana.

Jo soc l'alcaldeessa de la segona ciutat de Catalunya, i crec que el nostre projecte de futur està a l'alçada del país. Estic fermament convençuda que si Catalunya, Barcelona i l'àrea metropolitana volen prosperar s'han d'implicar i, per tant, ens hem d'ajudar mútuament pel bé dels projectes econòmics i socials del conjunt del país.

Cal sumar esforços, crear sinergies institucionals i potenciar la cooperació amb l'objectiu de créixer i augmentar la nostra competitivitat, la nostra capacitat d'incidència. Hem de treballar conjuntament per entrar a l'agenda dels inversors internacionals i això ho hem de fer sota el paraigua de la marca Barcelona, que representa molt més que una ciutat.

La marca Barcelona és la targeta de presentació de tota l'àrea metropolitana i de tot Catalunya. Barcelona potser és Messi, però L'Hospitalet és Jordi Alba. Per sobre de l'aportació individual de cadascú l'important és l'equip, la força la té el col·lectiu.

És l'hora de treballar en la complementarietat metropolitana i per això cal dissenyar conjuntament una estratègia institucional sobre l'àmbit metropolità. Econòmicament però també socialment.

És necessari revisar el Pla general metropolità des del consens, no contra els municipis de l'àrea com el dels anys 70. Una revisió que s'ha de fer des d'una òptica no només física. Cal fer-ho amb una lògica estratègica que ens permeti atreure projectes que generin ocupació i riquesa i també que millorin la qualitat de vida de la ciutadania.

Cal impulsar el Pla estratègic metropolità com l'eina per fer aquest projecte col·lectiu. És possible que en moments de dificultats com l'actual hi hagi una falta de lideratge per donar una empenta a aquesta eina. I seria una greu errada.

I pel que fa a les infraestructures, en necessitem algunes de cabdal importància:

La línia 9 del metro no pot esperar al 2016, i encara menys al 2017! Com aquest cap de setmana hem llegit en algun diari que apuntava el conseller Vila. No hi ha cap aeroport europeu de primer nivell que no connecti amb la ciutat de referència per via ferroviària, i el de Barcelona no ho fa. Em preocupen molt declaracions com aquesta que marquen un horitzó incert i desdibuixat per a un projecte cabdal per a la competitivitat econòmica de Catalunya, de Fira de Barcelona, de L'Hospitalet i del conjunt d'empreses del nostre país.

El Pla de Rodalies està en via morta. La millora de Rodalies i de la mobilitat en transport públic és fonamental per al desenvolupament econòmic de l'entorn metropolità i és una necessitat ciutadana.

Una de les primeres obres que cal realitzar per fer eficient el sistema és la del túnel de L'Hospitalet, que millorarà el conjunt de la mobilitat de tot l'entorn metropolità de Barcelona. Qualsevol altra actuació que es realitzi a la xarxa no serà efectiva sense aquesta infraestructura.

Són moments d'austeritat, en sóc plenament conscient. Però l'austeritat no pot llastrar l'economia d'un país. Ara cal impulsar l'economia i aquesta obra és més que necessària per al nostre futur, el futur de L'Hospitalet, de la regió metropolitana de Barcelona i de Catalunya.

Són projectes amb una repercussió directa al conjunt de l'àrea metropolitana per als quals tots hem d'apostar. Per fer-ho possible fa falta el lideratge i la voluntat de la Generalitat i del Govern de l'Estat i un clar enfocament de les prioritats en infraestructures del país.

La conjuntura econòmica, la realitat que veiem dia a dia en els nostres municipis, ens exigeix una nou replantejament de prioritats i estratègies davant les noves realitats de la nostra societat.

Hem de treballar individualment però també col·lectivament per reactivar l'economia, generar les condicions adequades que generin ocupació, i tot això sense oblidar que cal garantir la convivència i la cohesió social als nostres territoris. Aquests objectius han de marcar les nostres agendes polítiques, la dels ajuntaments però també la de Catalunya.

Hem de liderar el Sud d'Europa i la Mediterrània. Hem de ser referents en talent i innovació i créixer en competitivitat.

A L'Hospitalet estem disposats a assumir aquest repte. Sense aquestes premisses no ens en sortirem. Estem disposats a ajudar Barcelona i tothom que vulgui sumar-se en l'aventura d'una gran Barcelona més enllà de les fronteres dels municipis.

Moltes gràcies.